Reactie op advies stedenbouwkundigen

Land van Cocagneplein

Het Land van Cocagneplein is een van de ruimere plekken in Oostpoort. Oostpoort is ontworpen volgens het principe van serial vision. De nauwe straatje buigen af en sluiten aan op verbredingen , perspectieven en doorzichten zijn bedacht om een aantrekkelijke route door het gebied te realiseren. De nauwe straten zijn relatief smal ontworpen zodat er een geborgen en gezellige winkelstraat ontstaat. De verbredingen in de openbare ruimte zijn ontworpen opdat het de plekken zijn waar ontmoeting plaats kan vinden en tijdelijke activiteiten een plaats kunnen hebben.

a) Het voorgestelde kunstwerk staat op een van deze ruimere plekken. *Klopt. In de analyse in het DO document is te zien dat er grondig onderzoek is gedaan naar de mogelijke plekken om in Oostpoort een kunstwerk te plaatsen, dit zijn het Oranje Vrijstaatplein, het Atlantisplein en het Land van Cocagneplein. Laatstgenoemde plein is vanwege de gewenste aansluiting met de Linnaeusstraat het best geschikt.*
b) Het kunstwerk staat midden op gangbare looplijnen. *Het kunstwerk is nu midden op het plein gesitueerd. Hierbij is rekening gehouden met de draaicirkel van leveranciers. Wanneer het stadsdeel dit wenst kan bekeken worden of het werk iets naar rechts en naar voren geplaatst kan worden. Overigens lijkt er meer dan voldoende ruimte over het plein te lopen, bovendien biedt het werk de mogelijkheid door het werk, oftewel 1 van de poorten te lopen.*
c) Het kunstwerk staat naast een gemeentelijk monument. Klopt, door het open karakter van het werk en de afstemming qua kleuren is dit niet verstorend.
d) Het kunstwerk is dusdanig groot en fors dat het een prominente plek inneemt op het openbare plein. Er is gevraagd om een kunstwerk dat Oostpoort identiteit geeft en echt op de kaart zet, hiervoor is het nodig een kunstwerk met enig formaat te plaatsen. T.o.v. van het VO is het werk overigens fors verkleind. Veel ondernemers en bewoners gaven tijdens de expositie in het CBK aan het fijn te vinden dat er met de komst van het kunstwerk een ‘pleinfunctie’ wordt gegeven aan het plein.
e) In schaal en maat verhoudt het zich slecht tot het naastgelegen monument. Dit punt wordt niet begrepen.
f) In een omgeving waar in architectuur, functie en beeld al heel veel gebeurt voegt dit nog meer ‘ruis’ toe. Het is een beeldbepalend kunstwerk voor Oostpoort, het CBRE (winkelcentrum eigenaar) past zelfs haar logo hierop aan, het lijkt niet juist te spreken van ‘ruis’. De footprint van het kunstwerk neemt juist erg weinig plaats in, en de structuur is bewust open gehouden.
g) Daarbij neemt het kunstwerk zoveel plek in dat het de ruimte voor andere tijdelijke activiteiten beperkt. Ook dit lijkt wat overdreven, er kan makkelijk een kerstboom worden geplaatst. Als de gemeente suggesties heeft qua locatie horen wij het graag.
h) Het kunstwerk zal naar verwachting zorgen voor het verder dichtlopen van de openbare ruimte door het stallen van fietsen. Er is inderdaad sprake van een probleem met fiets parkeren op de locatie, hier is ook veel over geklaagd tijdens de expositie. Dit is echter niet een probleem dat bij het plaatsen van het kunstwerk hoort. Af en toe een fiets die tegen het kunstwerk staat is voor de kunstenaar geen probleem. Bovendien is de dikte van de pilaren zo berekend dat er geen fietsslot om heen kan. In de praktijk ‘bewaken’ omwonenden een kunstwerk wanneer het eenmaal geplaats wordt, verschillende buurtbewoners hebben al hulp aangeboden de fietsen te verwijderen als dit in het begin toch gebeurt. Los van het kunstwerk wordt de gemeente gevraagd om een adequate oplossing voor het fiets parkeren op het Land van Cocagneplein gevraagd: het simpelweg aanbrengen van fietsvlakken zou al helpen.

Pretoriusplein

Het pleintje aan de Linnaeusstraat is onderdeel van een bijzondere stedenbouwkundige structuur. De gesloten bouwblokken omarmen een half rond plein, daar waar de Pretoriusstraat aansluit op de Linnaeusstraat. De bebouwing, onderdeel van de 19de eeuwse ring is aangewezen als gemeentelijk monument. In de plint van de bebouwing zijn niet-woonfuncties opgenomen zoals Kwekkeboom. Deze heeft een terras aan de voorzijde. Op het pleintje staan 2 grote platanen. Aan de zuidzijde is een peperbus en een kiosk gesitueerd.
Advies:

a) Het kunstwerk dat op het pleintje gesitueerd is aan de Pretoriusstraat/Linneausstraat is groot en vors ten opzichte van de aanwezige ruimte. Ook hier is de locatie goed onderzocht en de architectuur goed bekeken. Het voorgestelde kunstwerk houdt rekening met de architectuur en past naar onzes inziens goed.
b) Doordat de poten van het kunstwerk stevig zijn loopt het beeld dicht als men zich over de diagonaal van het pleintje beweegt, het kunstwerk oogt als een gesloten wand. We citeren hier de kunstcommissie: *"Beide onderdelen van het ensemble weten resoluut een plek te markeren en toch een open uitstraling te bewerkstelligen. Enerzijds is de open vorm een uitnodiging tot verblijven, waar het anderzijds ook de mogelijkheid tot doorgang geeft. Het speelse doch serieuze kleurpatroon maakt het paar bewegelijk in hun stilstand: kleur- en vormcombinaties veranderen bij elke beweging van de toeschouwer."*
c) Het kunstwerk staat voor de horeca, deze ligt verscholen achter het kunstwerk vanaf de Linnaeusstraat. De horeca is nog prima zichtbaar, zowel vanuit de Linneausstraat als gezeten op het terras. Er is geen bezwaar van Kwekkeboom voor het kunstwerk.
d) Het kunstwerk verstoort de balans van de symmetrische opbouw van de negentiende - eeuwse verbijzondering in stedenbouwkundige structuur. Is dat niet wat overdreven gesteld? Aan de andere zijde staat een bloemenkiosk die veel meer ruimte inneemt dan dit kunstwerk, in feite ontstaat er juist weer meer balans door het plaatsen van het kunstwerk.
e) Voor de voetganger wordt de logische looproute geblokkeerd. Ook dit lijkt wat overdreven. We citeren nogmaals de kunstcommissie: "Het ensemble bestaat uit een zorgvuldig afgewogen aaneenschakeling van volumes waar bij de uiteindelijke keuze voor vorm, hoogte, breedte, open/geslotenheid en kleur er voor zorgt dat vanuit elk standpunt een nieuw silhouet ontstaat. De werken weten resoluut een plek te markeren en toch een open uitstraling te bewerkstelligen. Enerzijds is de open vorm een uitnodiging tot verblijven, waar het anderzijds ook de mogelijkheid tot doorgang geeft. Het speelse doch serieuze kleurpatroon maakt het paar bewegelijk in hun stilstand: kleur- en vormcombinaties veranderen bij elke beweging van de toeschouwer."